

1. Hadd men-jek, Is - te-nem, Min - dig fe - léd,

Fáj - dal-mak út - ja-in Min - dig fe - léd.

Ó, sok ke - reszt - je van, De ez az én u-tam,

Mert hoz-zád visz, U-ram, Min - dig fe - léd.

2. Ha este száll reám, / S csendes helyen
Álomra hajtánám / Fáradt fejem:
Nem lesz hol nyughatom, / Kő lesz a váncosom,
De álomszárnyakon / Szállok feléd.
3. Szívemtől trónodig / – Mily szent csoda –
Mennyei grádicsok / Fényes sora,
A szent angyalsereg / Mind nékem integet;
Ó, Uram, hadd megyek / Én is feléd!
4. Álomlátás után / Hajnal ha kél,
Kínos kőváncosom / Megáldom én.
Templomná szentelem, / Hogy fájdalmas szívem,
Uram, hozzád vigyem, / Mindig feléd!
5. Csillagvilágokat / Elhagyva már,
Elfáradt lelkem is / Hazatalál.
Hozzád ha eljutok, / Lábadhoz roskadok:
Ottan megnyugodhatok / Örökre én!